

PROP DE VOSALTRES

Beatificació de Marià Mullerat

Benvolguts diocesans:

És una immensa alegria donar a conèixer aquesta notícia: el pròxim dissabte, dia 23, serà beatificat a la catedral de Tarragona el màrtir MARIÀ MULLERAT. Presidirà la missa de beatificació, com a llegat del papa Francesc, el cardenal Angelo Becciu, prefecte de la Congregació de les Causes dels Sants. El Papa va ordenar la publicació del Decret de Martiri el 7 de novembre de 2018.

L'Arquebisbe de Tarragona ens convida a tots a participar en aquesta solemne festa cristiana, sobretot a aquelles comunitats diocesanes amb especial vinculació al màrtir o als seus familiars. És el nostre cas ja que una de les seves filles, Adela, resideix a la nostra ciutat i és feligresa de la parròquia de Sant Martí on ha treballat incansablement, juntament amb les seves germanes, per recordar el testimoni de fe i el martiri del seu pare. En la celebració de la festa del titular de la parròquia, el dia 11 de novembre, vaig tenir ocasió de saludar a la família de la filla. Feia pocs dies que s'havia fet pública la notícia i estaven tots contents i agraïts. Em sembla just dir que aquests sentiments d'alegria i d'agraïment els compartim tots els membres de la nostra diòcesi. En nom vostre ho vaig transmetre a la família.

Tots teniu constància del profund significat d'aquesta celebració. Es tracta de proclamar de manera solemne que algun fidel ha practicat heroicament les virtuts i ha viscut en la fidelitat a la gràcia de Déu; llavors l'Església reconeix el poder de l'Esperit de santedat, que està en

ella, i el proposa com a model i intercessor. Us recordo que el procés perquè l'Església estudiï i determini la santedat d'alguna persona és llarg i rigorós. Ha establert quatre passos: Servent de Déu, Venerable, Beat i Sant.

En el cas que ens ocupa ara, el de la beatificació, consta també de quatre etapes: mostrar a la comunitat com a model de vida i l'estudi d'un «presumpte» miracle a causa de la seva intercessió; examinar per part de pèrits metges i teòlegs la veracitat i l'autenticitat de vida la responsabilitat de la qual assumeix la Congregació romana; aprovació per part del Papa del Decret determinant la data de proclamació; finalment

la celebració de la cerimònia en la qual es comunica al món la inclusió del fidel proposat a la llista de beats.

Us resumeixo en poques línies la biografia del nostre futur beat. MARIÀ MULLERAT va néixer a Santa Coloma de Queralt el 24 de març de 1897. L'any 1914 va començar la carrera de medicina a la Universitat de Barcelona en la qual va obtenir la llicenciatura l'any 1921. Va contraure matrimoni amb Dolores Sans Bové a Arbeca, on va establir la seva llar i va exercir de metge així com en d'altres pobles veïns com Puiggròs i La Floresta. Del matrimoni van néixer cinc filles. Es va comprometre intensament en la vida parroquial i va procurar donar testimoni d'un cristià íntegre. L'any 1924 va ser elegit alcalde d'Arbeca fins al mes de març de 1930. Durant la persecució religiosa de 1936 va ser conscient del perill de corria la seva vida a causa de la seva fe. Va intentar fugir però als pocs quilòmetres va decidir tornar al seu lloc per fidelitat als seus malalts. El van treure violentament del seu domicili el matí del 13 d'agost de 1936, després de venerar la imatge del Crist crucificat i de dir-li a la seva esposa: «Dolores, perdona'ls, como jo els perdono». Amb altres cinc detinguts el van portar a uns tres quilòmetres d'Arbeca on fou assassinat. La fama del màrtir va començar des d'aquest mateix dia i va augmentar amb el pas del temps. Gràcies, Senyor, per la seva vida. Marià, intercedeix per nosaltres.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Dia del Seminari, 17 de març

Podem preguntar-nos: Per què hi ha tan poques vocacions al sacerdocí? Per què el nostre Seminari només té un seminarista?

Les raons són moltes: la societat actual ja no és cristiana com abans. És ben cert. La baixa natalitat no afavoreix tampoc el naixement de vocacions al sacerdocí.

Però penso que la causa més important és que no tenim massa comunitats que visquin a fons la seva vida

cristiana. Si fos així, necessitarien el sacerdot i sorgirien d'entre elles algunes vocacions. Però ens calen comunitats molt més vives que visquin agosaradament l'Evangelí. I totes aquestes comunitats s'haurien de plantejar el lema d'enguany: «El Seminari, missió de tots». Tots els cristians sentim que el Seminari és un problema nostre? I els sacerdots tenim la valentia de proposar als nois aquest camí de seguiment del Crist? La il·lu-

sió, l'alegria, la felicitat de lliurar-se totalment al Crist en el sacerdocí han de ser les mateixes de sempre malgrat els canvis que hi ha a la societat al llarg dels anys.

Els escàndols certament no ajuden massa a fer que un noi s'entregui a Déu en la vocació sacerdotal. Però l'Església és molt més que els seus membres pecadors. I tots ho som de pecadors en major o menor grau. No podem oblidar mai que l'Església,

esposa de Crist, sempre és portadora del missatge d'amor del Senyor sobretot als més pobres i menyspreats.

No és engrescador poder portar a tothom, especialment als més necessitats el consol, l'amor, la misericòrdia, la tendresa del Crist? No val la pena lliurar-se així totalment a Ell? Necessitem aquestes vocacions sacerdotals.

Jaume Pedrós

CERCA DE VOSOTROS

Beatificación de Marià Mullerat

Queridos diocesanos:

Es una inmensa alegría para mí dar a conocer esta noticia: el próximo sábado, día 23, será beatificado en la catedral de Tarragona el mártir MARIÀ MULLERAT. Presidirá la misa de beatificación, como legado del papa Francisco, el cardenal Angelo Becciu, prefecto de la Congregación de las Causas de los Santos. El Papa ordenó la publicación del Decreto de Martirio el día 7 de noviembre de 2018.

El Sr. Arzobispo de Tarragona nos invita a todos a participar en esta solemne fiesta cristiana, sobre todo a aquellas comunidades diocesanas con especial vinculación al mártir o a sus familiares. Es nuestro caso porque una de sus hijas, Adela, es residente en nuestra ciudad y feligresa de la parroquia de San Martín donde ha trabajado incansablemente, junto con sus hermanas, para recordar el testimonio de fe y el martirio de su padre. En la celebración de la fiesta del titular de la parroquia, el día 11 de noviembre, tuve ocasión de saludar a la familia de la hija. Hacía pocos días que se había hecho pública la noticia y estaban todos contentos y agradecidos. Me parece justo decir que esos sentimientos de alegría y de agradecimiento los compartimos todos los miembros de nuestra diócesis. En vuestro nombre así lo transmití a la familia.

Todos tenéis constancia del profundo significado de esta celebración. Se trata de proclamar de forma solemne que algún fiel ha practicado heroicamente las virtudes y ha vivido en la fidelidad a la gracia de Dios; entonces la Iglesia reconoce el poder del Espíritu de santidad, que está en ella, y lo propone como modelo e intercesor. Os recuerdo que el proceso para que la Iglesia estudie y determine la santidad de alguien es largo y riguroso. Ha establecido cuatro pasos: Siervo de Dios, Venerable, Beato y Santo.

En el caso que nos ocupa ahora, el de la beatificación, se dan también cuatro etapas: mostrar a la comunidad como modelo de vida y el estudio de un «presunto» milagro debido a su intercesión; examinar por parte de peritos médicos y teólogos la veracidad y la autenticidad de vida cuya responsabilidad asume la Congregación romana; aprobación por parte del Papa del Decreto determinando la fecha de proclamación; finalmente la celebración de la ceremonia en la que se comunica al mundo la inclusión del fiel propuesto en la lista de beatos.

Os resumo en pocas líneas la biografía de nuestro futuro beato. MARIÀ MULLERAT nació en Santa Coloma de Queralt el día 24 de marzo de 1897. Comenzó el año 1914 la carrera de medicina en la Universidad de Barcelona donde obtuvo la licenciatura en el año 1921. Contrajo matrimonio con Dolores Sans Bové en Arbeca, donde estableció su hogar y ejerció como médico junto a otros pueblos como Puiggròs y La Floresta. Del matrimonio nacieron cinco hijas. Se comprometió intensamente en la vida parroquial y en todo procuró dar testimonio de un cristiano íntegro. En 1924 fue elegido alcalde de Arbeca hasta marzo de 1930. Durante la persecución religiosa de 1936 fue consciente del peligro de corría su vida por motivo de su fe. Intentó huir pero a los pocos kilómetros decidió regresar a su puesto por fidelidad a sus enfermos. Durante la mañana del día 13 de agosto de 1936 fue sacado violentamente de su domicilio, tras venerar la imagen del Cristo crucificado y decirle a su esposa: «Dolores, perdónalos, como yo los perdono». Con otros cinco detenidos fue llevado a unos tres kilómetros de Arbeca donde fue asesinado. La fama del mártir comenzó desde ese mismo día y aumentó con el paso del tiempo. Gracias, Señor, por su vida. Marià, intercede por nosotros.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Mans Unides Lleida busca recursos per a dos projectes solidaris

La delegació de Mans Unides a Lleida aquest any col·labora en sengles projectes a Ruanda i Brasil. Així ho va donar a conèixer la seva delegada, Rosa Pla, durant el Sopar de la Fam que va tenir lloc el passat 9 de febrer a l'església de la Mare de Déu de Montserrat, després de l'eucaristia presidida per Mn. Manel Mercadé.

A Ruanda, Mans Unides col·laborarà amb la Congregació de les Filles de Maria Auxiliadora en l'equipament d'un internat a Gisenyi, al nord del país, per a 120 alumnes que estudien en una escola de Formació Professional (hostaleria, confecció i agricultura). Aquestes millores els permetrà poder estudiar d'una manera més eficaç, sense haver de caminar quilòmetres cada dia per arribar a l'escola. La contribució de Mans Unides Lleida anirà destinada a la construcció de dutxes, lavabos, una bugaderia i una potabilitzadora d'aigua de la pluja. Rosa Pla,

que va visitar aquesta zona fa uns mesos, va explicar als assistents al sopar les necessitats d'aquestes alumnes.

A Brasil, Mans Unides aportarà fons per posar en marxa un sistema de producció agrícola i de comercialització de fruits i llavors a la regió de Sao Félix de Araguaia. Aquest projecte beneficiarà de

manera directa unes dues-centes famílies, unes 820 persones, durant dos anys.

Enguany, Mans Unides celebra els 60 anys d'història. Per aquest motiu ha programat una sèrie d'activitats per commemorar aquesta efemèride, entre les que destaquen una passejada solidària i un concert de música sacra.

Trasllat del culte de l'església d'Alpicat a la Sala Unió

El Bisbat de Lleida ha traslladat el culte de la Parroquia de Sant Bartomeu d'Alpicat, durant els mesos vinents, a la Sala Unió de la mateixa

població, a causa d'unes obres de reparació de la coberta de la nau central del temple. Les obres començaran de manera imminent, així ho va comunicar personalment a la comunitat parroquial el bisbe de Lleida, Salvador Giménez Valls. Un informe de l'arquitecte de la diòcesi així ho va aconsellar, a fi i efecte de garantir la seguretat del temple i dels vianants. L'Ajuntament d'Alpicat ha posat a disposició del Bisbat de Lleida la Sala Unió per poder celebrar les misses amb la mateixa freqüència i horaris.

El Bisbat de Lleida, el Consistori i la Diputació van acordar treballar conjuntament perquè «l'església es pugui obrir el més aviat possible». El cost aproximat de les obres de reparació de la coberta del temple serà d'uns 150.000 euros.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Si vivim com Jesús ens ha ensenyat i en harmonia amb el que anunciem, el nostre testimoni serà fructuós» (3 de gener).

@Pontifex: «Jesús és el do de Déu per a nosaltres. Si l'acollim, nosaltres també podem ser do de Déu per als altres» (4 de gener).

@Pontifex: «L'Església creix en silenci, amb la pregària i les bones obres que donen testimoni» (5 de gener).

@Pontifex: «L'amor no tolera la indiferència, l'amor és compassiu. L'amor és posar el cor en joc pels altres» (5 de gener).

IX Congrés de Confraries de Setmana Santa de Catalunya

Lleida va acollir, el cap de setmana del 15 al 17 de febrer, el IX Congrés de Confraries de Setmana Santa de Catalunya. Hi van participar unes 120 persones provinents del territori català i també de la Catalunya Nord.

El Congrés es va inaugurar al Saló de Plens de la Paeria amb la presència del nostre bisbe Salvador. Va seguir una ponència sobre la història de les confraries a la ciutat de Lleida, a càrrec de Joan Ramon González.

Dissabte al matí, a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana), es van desenvolupar la resta de ponències i comunicacions. Xavier Sirolla va presentar el llibre sobre la Setmana Santa de Reus, publicat per Mn. Estanislau Figuerola. La tercera ponència fou a càrrec de Jordi Curcó, historiador, periodista i relator de la Setmana Santa de Lleida. Josep Ignasi Boada, sots-prefecte de la Reial i Venerable Congregació de la Sang de Tarragona, va impartir una altra de les comunicacions al congrés. La va centrar en l'aniversari que celebrarà l'any que ve la seva congregació. També es va anunciar que l'any 2021, la Selva del Camp acollirà el X Congrés català de Confraries. A la tarda, els participants van poder conèixer el patrimoni cultural i religiós de la nostra ciutat. Diumenge, a la

Catedral de Lleida, es va celebrar l'Eucaristia de cloenda del congrés, presidida pel bisbe Salvador.

Del congrés cal destacar el valor de la trobada en si mateixa i els intercanvis entre els participants. Es va valorar la manifestació pública de fe, viscuda en el si de l'Església en comunió amb els rectors i mossens de les parròquies. També, que cal potenciar la vivència del sentit d'Església durant tot l'any litúrgic, no només durant la Setmana Santa, i es va destacar la necessitat de tenir cura del patrimoni històric de les entitats, moltes d'elles centenàries. És un llegat valuós per a les noves generacions, i es va fer esment de les noves plataformes de comunicació com a eines per difondre el missatge de Jesús.

Lleida participa en el II Aplec de mestres cristians

Sota el lema «Som Testimonis», les delegacions d'Ensenyament dels bisbats amb implantació a Catalunya es van reunir el pas-

sat 16 de febrer a Tarragona, en el II Aplec de mestres cristians. La jornada es va articular a través de cinc moments: pregària inicial, dirigida per professors del bisbat de Sant Feliu; taula rodona, a càrrec de diversos professors i directors de centres públics i concertats de les diòcesis de Tarragona, Girona i Lleida; Eucaristia presidida per l'Arquebisbe de Tarragona; dinar de germanor i visita guiada al Museu Bíblic de Tarragona.

En la reunió de grups, els participants van reflexionar sobre com ser conseqüents, com a creients, a l'hora d'educar els infants i joves, i van manifestar que per portar endavant aquesta tasca comptaven amb l'acompanyament dels bisbats.

REFLEXIONS

UN MAR D'EMOCIONS

La compassió, la unitat amb l'altre (i II)

La compassió s'oposa a la indiferència, però també al sectarisme, a l'elitisme i a qualsevol pràctica excloent. Ser indiferent és passar de llarg. És un mecanisme de defensa per a no haver de sentir el dolor del món. Un acte de covardia. La compassió trenca l'hermetisme del cercle, es projecta més enllà, no fa diferències entre els de dins i els de fora. No és selectiva. S'obre de bat a bat a l'altre i comparteix el seu patiment.

És sentir la unitat, sense deixar de ser singular. És un acte de consciència que consisteix en eixamplar mentalment els límits del propi món, en estendre les fronteres de l'amor i eixir fora del camp apamat per incloure tots, per donar-se a tots.

En l'acte compassiu, tot ésser és percebut com a igual, com a membre del mateix organisme. La compassió no salva per art de màgia. És un sentiment que es tradueix en una acció concreta i plàstica. És una vivència que comou, que activa tots els òrgans del cos en una única direcció: pal·liar el patiment de l'altre.

Compadir-se és parar-se, ajupir-se, donar consol, donar pa al qui té gana, donar aigua al qui té set, curar les ferides al qui està malferit, és escoltar al qui necessita ser escoltat, perdonar al qui sent el rosec de la culpa, plorar amb el qui plora, pregar amb el qui prega, posar-se al seu costat.

Allí on hi ha un rastre d'asimetria, desapareix la compassió. L'asimetria condueix a la humiliació de l'altre. Ningú no vol ser objecte de misericòrdia, ningú vol ser mirat amb condescendència, per sobre de l'espatlla. La compassió no és superioritat; és identificació total amb l'altre i això solament és possible si hi ha equitat.

Compadir-se és sentir el món com a casa, sentir l'altre com a germà en l'existència. És experimentar el seu sofriment com a propi. És la tristesa nascuda del mal aliè. És la verdadera essència de la humanitat.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

AGENDA

- **Diumenge, 17 de març.** Visita Pastoral a la Parròquia de Sant Jaume.
- **Del 18 al 23 de març.** Visita Pastoral a la Parròquia de la Mercè d'Almacelles.
- **El 19, 20 i 24 de març.** Visita Pastoral a Butsènit i Rufeà.
- **Dissabte, 23 de març:**
  - A les 10.30 h, formació de catequistes a l'IREL.
  - A les 11 h, beatificació de Marià Mullerat a Tarragona.
- **Diumenge, 24 de març.** A les 18 h, recés de Quaresma a la Catedral.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 9,4b-10 / SI 78 / Lc 6,36-38]. Sant Ciril de Jerusalem (315-386), bisbe i dr. de l'Església. *Tortosa*: Commemoració de Sant Salvador d'Horta, religiós franciscà, de Santa Coloma de Farners (la Selva), morí a Càller (Sardenya, 1567).

19. □ Dimarts [2S 7,4-5a.12-14a.16 / SI 88 / Rm 4,13.16-18.22 / Mt 1,16.18-21.24a (o bé: Lc 2, 41-51a)]. Sant Josep, espòs de la Beaurada Verge Maria, natzarè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters; sant Amanç o Amanci (s. VII), diaca romà i mr. a Flandes.

20. ■ Dimecres [Jr 18,18-20 / SI 30 / Mt 20,17-28]. Sant Ambrós de Siena, rel. dominicà; sant Martí de Dumio, bisbe; santa Fotina, mr. samaritana; santes Eufèmia i Alexandra, mrs.

21. ■ Dijous [Jr 17,5-10 / SI 1 / Lc 16,19-31]. Sant Filèmon o Filemó, mr. (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.

22. ■ Divendres [Gn 37,3-4.12-13a.17b-28 / SI 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Sant Zacaries, papa (grec, 741-752); sant Octavià, mr. d'origen africà; sant Deogràcies (s. V), bisbe de Cartago; sant Benvingut (Bienveni-

do, †1282), bisbe; santa Lea (†384), rel. viuda romana.

23. ■ Dissabte [Mi 7,14-15.18-20 / SI 102 / Lc 15,1-3.11-32]. *Sant Feliu de Llobregat*: Commemoració de Sant Josep Oriol (1650-1702), prevere de Barcelona, beneficiat del Pi. Sant Torribi de Mogrovejo (†1606), bisbe de Lima.

24. ■ Diumenge vinent, III de Quaresma (lit. hores: 3a setm.) [Ex 3,1-8a.13-15 / SI 102 / 1Co 10,1-6.10-12 / Lc 13,1-9]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Simó, nen mr.; santa Caterina de Suècia, vg., filla de santa Brígida.

Diurnenge II de Quaresma (C)

COMENTARI

Escoltar la veu de Crist

La fe realment no és fàcil, sobretot si comporta sofriment. Déu diu a Abraham: *Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar, doncs, així serà la teva descendència.* És una paraula que costa de creure perquè Abraham no té fills. Però: *Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa.* Per això, Abraham és el pare de la fe. I Déu segella el seu compromís amb el sacrifici dels animals.

Abans de l'escena de l'evangeli d'avui Jesús parla als apòstols de la seva passió i mort i de com cal carregar-se cada dia la creu i seguir-lo. Paraules no fàcils d'entendre i encara menys de seguir. Ara entenem millor la transfiguració: *Mentre pregava [Jesús], es trasmutà l'aspecte de la seva cara i el seu vestit es tornà blanc i espurnejant.* I apareixen Moisès i Elies. Podem dir que els apòstols es troben al cel: *Mestre, que n'estem de bé, aquí dalt! Fem-hi tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.* No demanen res a per ells. Només gaudir sempre d'aquella felicitat. Però arriba la veu del Pare: *Aquest és el meu Fill, el meu elegit: escolteu-lo.* Aquest Jesús que us parla de la mort i que us convida a seguir-lo prenent també la vostra creu és el meu Fill estimat. Ara és aquest el camí que cal fer; ja arribarà després la glòria que acabeu de tastar. *Així que la veu hagué parlat, es van trobar amb Jesús tot sol.* Cal continuar ara el camí que portarà a la creu i a la mort. Però també, després, a la glòria.

Per això es queixa Pau: *N'hi ha molts que pel seu estil de viure, són contraris a la creu de Crist... però nosaltres tenim la nostra ciutadania al cel d'on esperem Jesucrist que transformarà el nostre pobre cos per configurar-lo al seu cos gloriós.* Ara cal seguir el camí de la creu. És el camí que ha seguit Pau: *Germans, segueu el meu exemple,* és el camí que ha ensenyat Crist, el camí de la fe d'Abraham. La creu sempre és dura, difícil. Però el camí per a la glòria passa necessàriament pel camí de la creu.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 15,5-12.17-18)

En aquells dies, Déu va fer sortir fora Abram i li digué: «Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs així serà la teva descendència.» Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa. Després li digué: «Jo soc el Senyor, que t'he fet sortir d'Ur dels caldeus per donar-te aquest país; serà el teu heretatge.» Abram preguntà: «Quina garantia me'n doneu, Senyor?» Ell respongué: «Porta'm una vaca, una cabra i un moltó de tres anys, una tórtora i un colomí.» Li portà tots aquests animals, els partí per la meitat i posà cada meitat enfront de l'altra, però no va partir els ocells. Uns ocellots de presa volien abatre's sobre els cossos morts, però Abram els allunyava. Quan el sol s'anava a pondre, Abram caigué en un son profund i s'apoderà d'ell un gran terror, com una foscor. Després de la posta, quan ja s'havia fet fosc, veié un forn fumejant, una torxa encesa, que passava enmig dels animals partits. Aquell dia el Senyor va fer amb Abram una aliança i es comprometé en aquests termes: «Dono aquest país a la teva descendència, des del torrent d'Egipte fins al gran riu, el riu Eufrat.»

► Salm responsorial (26)

R. *El Senyor m'il·lumina i em salva.*

El Senyor m'il·lumina i em salva, / ¿qui em pot fer por? / El Senyor és el mur que protegeix la meua vida, / ¿qui em pot esfereir? R.

Escolteu el meu clam, Senyor, / compadiu-vos de mi, responeu-me. / De part vostra, el cor em diu: / «Busqueu la meua presència.» R.

Arribar davant vostre és el que vull, / Senyor, no us amagueu. / No sigueu sever fins a rebutjar el vostre servent, / vós que sou el meu ajut. R.

N'estic cert, fruitaré en la vida eterna de la bondat que em té el Senyor. / Espera en el Senyor! Sigues valent! / Que el teu cor no defalleixi! / Espera en el Senyor! R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 3,17-4,1) (Versió abreujada)

Germans, nosaltres tenim la nostra ciutadania al cel; d'allà esperem un Salvador, Jesucrist, el Senyor, que transformarà el nostre pobre cos per configurar-lo al seu cos gloriós, gràcies a aquella acció poderosa que li ha de sotmetre tot l'univers. Per tant, germans meus estimats i enyorats, vosaltres que sou el meu goig i la meua corona, manteniu-vos així, en el Senyor, estimats meus.

► Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 9,28b-36)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Joan i Jaume i pujà a la muntanya a pregar. Mentre pregava, es trasmutà l'aspecte de la seva cara i el seu vestit es tornà blanc i espurnejant. Llavors dos homes es posaren a conversar amb ell. Eren Moisès i Elies, que es van aparèixer gloriosos, i parlaven del traspàs d'ell, que s'havia d'acomplir a Jerusalem. Pere i els seus companys estaven adormits profundament, però quan es desvetllaren, veieren la glòria de Jesús i els dos homes que eren amb ell. Quan aquests anaven a separar-se de Jesús, Pere li digué: «Mestre, que n'estem de bé, aquí dalt! Fem-hi tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.» Parlava sense saber què es deia. Mentre parlava es formà un núvol i els cobrí. Ells s'esglaiaren en veure que entraven dins el núvol. Llavors del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo.» Així que la veu hagué parlat, es van trobar amb Jesús tot sol. Ells guardaren el secret, i aquells dies no contaren a ningú res del que havien vist.

► Lectura del libro del Gènesis (Gén 15,5-12.17-18)

En aquellos días, Dios sacó afuera a Abrán y le dijo: «Mira al cielo, y cuenta las estrellas, si puedes contarlas». Y añadió: «Así será tu descendencia». Abrán creyó al Señor y se le contó como justicia. Después le dijo: «Yo soy el Señor que te saqué de Ur de los caldeos, para darte en posesión esta tierra». Él replicó: «Señor Dios, ¿cómo sabré que voy a poseerla?». Respondió el Señor: «Tráeme una novilla de tres años, una cabra de tres años, un carnero de tres años, una tórtola y un pichón». Él los trajo y los cortó por el medio, colocando cada mitad frente a la otra, pero no descuartizó las aves. Los buitres bajaban a los cadáveres y Abrán los espantaba. Cuando iba a ponerse el sol, un sueño profundo invadió a Abrán y un terror intenso y oscuro cayó sobre él. El sol se puso y vino la oscuridad; una humareda de horno y una antorcha ardiendo pasaban entre los miembros descuartizados.

Aquel día el Señor concertó alianza con Abrán en estos términos: «A tu descendencia le daré esta tierra, desde el río de Egipto al gran río Éufrates.»

► Salmo responsorial (26)

R. *El Señor es mi luz y mi salvación.*

El Señor es mi luz y mi salvación, / ¿a quién temeré? / El Señor es la defensa de mi vida, / ¿quién me hará temblar? R.

Escúchame, Señor, / que te llamo; / ten piedad, respóndeme. / Oígo en mi corazón: / «Buscad mi rostro». / Tu rostro buscaré, Señor. R.

No me escondas tu rostro. / No rechaces con ira a tu siervo, / que tú eres mi auxilio; / no me deseches. R. Espero gozar de la dicha del Señor / en el país de la vida. / Espera en el Señor, sé valiente, / ten ánimo, espera en el Señor. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Fl 3,17-4,1) (Versión abreviada)

Hermanos, nosotros, somos ciudadanos del cielo, de donde aguardamos un Salvador: el Señor Jesucristo. Él transformará nuestro cuerpo humilde, según el modelo de su cuerpo glorioso, con esa energía que posee para sometérsele todo. Así, pues, hermanos míos queridos y añorados, mi alegría y mi corona, manteneos así, en el Señor, queridos.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 9,28b-36)

En aquel tiempo, tomó Jesús a Pedro, a Juan y a Santiago y subió a lo alto del monte para orar. Y, mientras oraba, el aspecto de su rostro cambió y sus vestidos brillaban de resplandor. De repente, dos hombres conversaban con él: eran Moisés y Elías, que, apareciendo con gloria, hablaban de su éxodo, que él iba a consumir en Jerusalén. Pedro y sus compañeros se caían de sueño, pero se espabilaron y vieron su gloria y a los dos hombres que estaban con él.

Mientras estos se alejaban de él, dijo Pedro a Jesús: «Maestro, ¡qué bueno es que estemos aquí! Haremos tres tiendas: una para ti, otra para Moisés y otra para Elías». No sabía lo que decía. Todavía estaba diciendo esto, cuando llegó una nube que los cubrió con su sombra. Se llenaron de temor al entrar en la nube. Y una voz desde la nube decía: «Este es mi Hijo, el Elegido, escuchadlo». Después de oírse la voz, se encontró Jesús solo. Ellos guardaron silencio y, por aquellos días, no contaron a nadie nada de lo que habían visto.